

Sygn. akt IV U 993/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jacek Witkowski
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2015 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania B. T.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 24 czerwca 2013 r. Nr (...) - (...)

w sprawie B. T.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

oddala odwołanie.

Sygn. akt IV U 993/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24.06.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej B. T. przyznania prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 1.05.2013 r. w związku z wypadkiem przy pracy. Organ rentowy stwierdził, iż ubezpieczona nie została uznana za niezdolną do pracy w związku z wypadkiem przy pracy przez Komisję Lekarską ZUS i nie przysługuje jej na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 30.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. Nr 199 poz. 1673 ze zm.) w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153 poz. 1227) prawa do renty w związku z wypadkiem przy pracy.

Od decyzji tej odwołanie złożyła ubezpieczona B. T., która wносиła o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona polemizowała z oceną jej stanu zdrowia dokonaną przez Komisję Lekarską ZUS i wносиła o dopuszczenie dowodu z opinii biegłych lekarzy ortopedy, psychiatry, psychologa, neurologa i lekarza medycyny pracy.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wносиł o jego oddalenie i powołał się na treść orzeczenia Komisji Lekarskiej ZUS.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Ubezpieczona B. T., urodzona (...), z zawodu konserwiarz-wędliniarz, nabyła uprawnienia do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 20.03.2009 r. i prawo do tego świadczenia było jej przyznawane okresowo, ostatnio do 30.04.2013 r. Przed upływem tego terminu B. T. złożyła wniosek o przyznanie prawa do renty wypadkowej na dalszy okres. Pozwany organ rentowy skierował wnioskodawczynię na badania przez Komisję Lekarską ZUS, która rozpoznała u niej pourazową dysfunkcję ręki prawej, ZCN prawego, stan po dekompresji cieśni kanału nadgarstka w 2009 r., a także zaburzenia osobowości z nasilonymi zaburzeniami depresyjno-lękowymi, które to schorzenia nie uzasadniają orzeczenia okresowej, częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonej (orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 11.06.2013 r. k. 58 akta lekarskie). Orzeczenie to stało się podstawą dla pozwanego organu rentowego do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 24.06.2013 r.

W toku postępowania rozpoznawczego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy ortopedy, neurologa, psychiatry i psychologa (k. 27-28 a. s.). Biegli po przebadaniu ubezpieczonej i po zapoznaniu się z dokumentacją lekarską, w tym również na badaniu, zdiagnozowali u niej następujące schorzenia: stan po urazie prawej ręki, z amputacją paliczków II i III palców wygojone kikuty, przebyte w 2009 r. leczenie operacyjne z powodu zespołu cieśni nadgarstka i kanału Guyona bez istotnych następstw neurologicznych, zaburzenia adaptacyjne lękowo-depresyjne somatogenne, niewielkie organiczne uszkodzenie CUN bez istotnego organicznopochodnego obniżenia sprawności funkcji intelektualnych i poznawczych. Zdaniem biegłych, schorzenia te nie powodują niezdolności do pracy ubezpieczonej w związku z wypadkiem przy pracy zaistniałym dnia 25.09.2007 r. W badaniu neurologicznym biegli nie stwierdzili objawów ubytkowych ani objawów korzeniowych. Stwierdzono niewielkie ograniczenie ruchomości nadgarstka lewego, stan po urazie prawej ręki z amputacją paliczków, II i III palców, wygojone kikuty. Do opinii tej zastrzeżenia złożyła na piśmie pełnomocnik ubezpieczonej zarzucając, iż opinia nie zawiera odniesienia do zawodu wyuczonego przez ubezpieczoną, zaś stan badania przedmiotowego jest ogólnikowy i złożyła wniosek o wydanie opinii uzupełniającej (k. 42-43 a. s.). Sąd zobowiązał biegłych, aby odnieśli się do zarzutów zawartych w piśmie procesowym pełnomocnika ubezpieczonej. Biegli w opinii uzupełniającej po przeprowadzeniu ponownej analizy dokumentacji lekarskiej, a także po zapoznaniu się z dodatkowym wynikiem badania ENG w 2013 r. podtrzymali swoją ocenę co do braku niezdolności do pracy ubezpieczonej w związku ze skutkami wypadku przy pracy (k.47-48 a. s.). Pełnomocnik ubezpieczonej złożyła kolejne pismo procesowe, w którym przedstawiła polemikę z oceną biegłych, a także złożyła wniosek dowodowy o powołanie innych biegłych lekarzy tych samych specjalności, w tym lekarza medycyny pracy, a także załączyła dodatkowe wyniki badań i skierowanie do szpitala (k. 59-64 a. s.). Sąd ponownie zobowiązał biegłych ortopedę i neurologa, aby uzupełnili dotychczasowe opinie poprzez odniesienie się do nowych dokumentów oraz argumentację zawartą w piśmie procesowym. Biegli ortopeda i neurolog ocenili, iż złożona dokumentacja nie wpływa na zmianę opinii głównej i uzupełniającej. Podkreślili, iż stwierdzone schorzenia wymagają dalszego leczenia i rehabilitacji i nie powodują znaczących ograniczeń do wykonywania pracy na stanowisku aparatuwej przetwórstwa drobiowego przez ubezpieczoną. Ponadto stwierdzili, że zespół rowka prawego nerwu łokciowego nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy (k. 75 a. s.). Pełnomocnik ubezpieczonej w dalszym ciągu nie zgadzała się z opinią biegłych i przedstawiła argumentację polemiczną w piśmie procesowym. Ponowiła również wniosek o powołanie innego zespołu biegłych (k. 90-92 a. s.). Do pisma tego załączyła również kolejne dokumenty w postaci orzeczenia o stopniu niepełnosprawności i kary informacyjnej z dnia 16.04.2015 r. Sąd uwzględnił wniosek dowodowy pełnomocnika ubezpieczonej i dopuścił dowód z opinii innych biegłych lekarzy neurologa i ortopedy, a także lekarza medycyny pracy. Nowy zespół biegłych rozpoznał te same schorzenia wnioskodawczyni, co poprzednio opiniujący. Zdaniem tych biegłych, schorzenia te nie powodują u B. T. ani częściowej, ani całkowitej niezdolności do pracy (k. 110). W uzasadnieniu opinii szczegółowo opisane schorzenia i ich przebieg. W końcowych wnioskach wskazali, że okres 7 lat, jaki upłynął od wypadku przy pracy w następstwie którego nastąpiła amputacja częściowa palców prawej ręki jest wystarczający, aby zaadoptować się do zmienionych warunków. Do opinii tej pełnomocnik ubezpieczonej również zgłosiła zastrzeżenia w piśmie procesowym. Powołała się na oceny innych lekarzy, którzy leczycy ubezpieczoną. Według tych lekarzy ubezpieczona nie uzyskała zdolności do pracy (k. 123-127 a. s.). Na rozprawie pełnomocnik złożyła wniosek dowodowy o przesłuchanie w charakterze świadków trzech lekarzy leczących ubezpieczoną oraz

wnosiła o dopuszczenie dowodu z opinii rentgenologa na okoliczność odczytania wyników badania radiologicznego oraz biegłego z zakresu rehabilitacji (k. 142v). Sąd oddalił te wnioski dowodowe.

W ocenie Sądu Okręgowego, zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci opinii dwóch zespołów biegłych w zakresie neurologii i ortopedii, a także opinii z udziałem psychiatry i psychologa oraz drugiej opinii z udziałem lekarza medycyny pracy pozwala na merytoryczną ocenę stanu zdrowia ubezpieczonej pod kątem jej zdolności do wykonywania pracy zarobkowej zgodnie z wykonywanym dotychczas zawodem. Biegli szczegółowo opisali w uzasadnieniach swoich opinii głównych, a także opiniach uzupełniających w odniesieniu do pierwszego zespołu biegłych charakter schorzeń, przebieg leczenia, a także przedstawili logiczne wnioski. Opinie te, zdaniem Sądu, odpowiadają wymogom art. 285 kpc. Opinie te są zbieżne ze sobą zarówno co do rozpoznanych schorzeń jak i wniosków dotyczących stanu zdrowia ubezpieczonej. Wniosek dowodowy zgłoszony przez pełnomocnika ubezpieczonej o przesłuchanie w charakterze świadków leczących B. T. na okoliczność oceny stanu zdrowia jest niedopuszczalny, albowiem lekarze leczący, nawet specjaliści, nie są uprawnieni do oceny stanu zdrowia swojego pacjenta pod kątem zdolności do pracy bądź nie na potrzeby postępowania odwoławczego przed sądem. Z kolei wniosek dowodowy o powołanie biegłego rentgenologa oraz biegłego z zakresu rehabilitacji Sąd uznał za niecelowy. Obydwa opiniujące zespoły biegłych neurologów i ortopedów miały do dyspozycji wszystkie dokumenty medyczne, które złożone były do akt rentowych, a także dokumenty składane sukcesywnie w trakcie postępowania odwoławczego. Ten pierwszy z wniosków miał sugerować, iż biegli nie potrafili odczytać wniosków na płycie, jednakże, w trakcie postępowania biegli, tego rodzaju problemów nie zgłaszali, zaś drugi z tych wniosków nie został należycie uzasadniony.

Reasumując, Sąd Okręgowy przyjął, iż dowody z wywołanych opinii biegłych zawartych w aktach sprawy są wystarczające do ustalenia, iż wnioskodawczyni B. T. nie jest niezdolna do pracy częściowo ani całkowicie od dnia 1.05.2013 r. w związku z wypadkiem przy pracy w rozumieniu powołanych na wstępie przepisów art. 6 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 20.10.2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych w zw. z art. 57 ust. 1 pkt 1 ustawy o FUS. Sąd uznał, że opinie te są miarodajne i obiektywne i wnioski zawarte w tych opiniach zasługują na podzielenie ich.

W związku z tym, Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w sentencji.